

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal 1) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases : Negociación y cobro de efectos de comercio : Emisión de cheques : Órdenes de Bolsa : Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

Pensem en l'assemblea de parlamentaris; pensem amb en Cambó; pensem que en Cambó representa la Lliga; pensem en Catalunya, i pensem que... pobres de nosaltres que la Lliga representés tot Catalunya! Mirem el què representa aquí, que és el què més d'aprop ens interessa, i recordem que aquells vells cacics que tantes amargors costen a Granollers, són els NOBLES AL·LIATS de la Lliga, i que ella els empara i que sense ésser junts, tots moririen... Pensem. Pensem.

C.

XIRINOLES

(Amb el permís de vostès)

— En Serra i Dachs ha canviat — diuen els incondicionals del Pep Baté,

— En Serra compleix amb la seva obligació — els diem nosaltres, si, com sembla, està disposat a reempendre la tasca d'assistir a les sessions municipals.

Que així sigui!

© ©

En Lligé s'ha fet portar un catre a Govern Civil, i fins hi dorm.

Vamos, don Juan, no s'amoïni, que no serà res; ni tampoc hi ha motiu per a tant.

Digui-ho així als seus amics, i tots junts posin-se tranquils.

© ©

El Canciller ha tingut la passa i es cotre el rumor de que ha mort al microbi.

Quin home més tramendol! Ho mata tot, menys a nosaltres, perquè sabem guardar-nos i prevenir-nos d'aquesta pesta, mil voltes més dolenta que la grip.

© ©

En Cambó i en Ventosa s'han sacrificat una vegada més per a la pàtria.

S'ha resolt l'última crisi contra la seva manera de pensar, emperò els compromisos de honor són els compromisos.

Nosaltres dissentim dels ministres catalans i creiem, com van creient la major part d'espanyols, que Bastos són trunfos.

© ©

Han circulat profusament unes fulles firmades pel Comitè d'Acció de l'«Orfeó Granollerí» de «La Unió Lliberal», en les quals es posa de relleu el procedir d'un subjecte que fa la fulla musical de «La Publicidad».

Nosaltres diríem als amics de «La Unió Lliberal» que «certes coses es desprécien» i que tinguin en compte que «la gana no té frè» i «les pessetes poden molt» are, amb la puja de les subsistències.

I deixin en pau al crític al·ludit, que prou pena té d'ésser com és.

© ©

En Bertràn i Musitu, germà d'en Bertràn de la casa Bastos, concessionària de les obres de la rampa de Pajares, i en Bastos, germà del delegat del ministre d'abastiments a Oviedo i genre del difunt comte de Güell, copropietari dels terrenys de Pedralbes, on es diu que va a construir-s'hi tot seguit un Palau Real, diu en «La Veu de Catalunya del passat dilluns:

«Precisa, doncs, desvanèixer la preocupació de que siguin nostres homes puntal d'un règim que repugna a ses conviccions més íntimes i sentides, a sa història, la diafanitat de la qual, és honor de ses seguidors i honor de Catalunya.»

En Cambó, ministre del Rei, va fer un discurs patriòtic a Covadonga, i a l'acabar, entre forts aplaudiments, cridà: «¡Viva el Reil ¡Viva Espanya!».

Nota: Garantim la fermesa dels ideals catalanistes d'en Bertràn i Musitu; podem assegurar que a casa seva tot-hom parla la armoniosa.

La cuestión Pena

El crítico musical de este apellido, que desde las Hojas Musicales de «La Publicidad» insultó e injurió a La Unión Liberal y a su Orfeó Granollerí, no ha cumplido hasta ahora la palabra que empeñó ante nutrida comisión de convecinos nuestros — a raíz de cierta visita, de la cual ya nos ocupamos a su debido tiempo, — de tratar nuevamente del Orfeó Granollerí, desde las columnas de aquel diario barcelonés, para dejar las cosas en su verdadero lugar.

En vista de tan reprobable conducta, el Comité del «Orfeó» decidió la publicación de las hojas que copiamos, de las cuales se han remitido ya varios ejemplares al propio señor Pena y a todos los orfeones, centros musicales y orquestas de Cataluña así como a todos los socios del Sindicato musical de Barcelona, para que sea conocido el proceder de dicho señor. Y ello aparte de un folleto en el que documentalmente serán contestadas todas las insidias

de los enemigos del Orfeó de La Unión Liberal.

* * *

L'«Orfeó Granollerí» a l'opinió pública

Don Joaquim Pena, crític musical molt conegut per les seves estridents campanyes, fa poc temps que va ocupar-se de l'«Orfeó Granollerí» en una de les Fulles Musicals que periòdicament publica el diari «La Publicidad». I sense haver sentit mai dita agrupació coral, que la componen 150 choristes, va dir que era un simulacro de coro. Segons afirmació del propi senyor Pena, feta davant de significades personalitats de Granollers, ja va venir a la nostra vila amb el partit pres de reventar a l'«Orfeó Granollerí».

El mateix senyor, va estar-se cinc o sis hores a Granollers, i en tant poca estona va enterar-se tant perfectament de la vida política de la vila, que es va creure amb el dret d'extendre patents de granollerins bons i granollerins dolents. I, al mateix temps que, tot seriós, deia que las entidades más importantes de Granollers són dues agrupacions d'aficionats, va qualificar de casinillo político a La Unió Lliberal, societat que compta amb la friolera de 1,500 socis i té edifici propi — grandios, magnífic, — emplaçat en el centre de la vila.

Això, al senyor Pena, li consta que no hi ha possibilitat de sostenir-ho; documentalment se li ha demostrat que varen enganyar-lo; però ell calla. I, així com per a insultar, va tenir-ne prou sentint la Cobla de l'Odi — o siguin els difamadors de La Unió Lliberal i el seu Orfeó que el que el varen il·lustrar, — a l'ésser requerit per a que rectificqués, va prometre que ho faria però que abans havia de consultar amb els difamadors que l'havien convidat.

El senyor Pena, es el reventador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i de l'Orfeó Gracienc; és el mateix que, posat en el cas d'haver de reconèixer un triomf artístic d'aquestes importants institucions de la nostra terra, va callar també, com are, pretextant que no havia assistit a un concert on se'l va veure fent d'oient i fent brometa amb significats amics seus. Ens referim a la segona audició de la Novena Simfonia de Beethoven en un concert popular. I cal recordar que la primera audició ell la va qualificar d'assassinat artístic, discrepant de tota la premsa barcelonina.

El senyor Pena es un crític independent. Això, els de Granollers som prou per a demostrarho als que encare ho dubtin. El Sr. Pena es molt independent, molt, i molt seriós, i un perfecte cavaller, ben incapaç de mentir. El què hi há, que el senyor Pena, calla. Però nosaltres, no; nosaltres no callarem, i demostrarem al públic imparcial com el senyor Pena va a compàs de la Cobla de l'Odi.

El Comitè d'Acció de l'«Orfeó Granollerí» Granollers, octubre de 1918